तच्चोदितश्च तमनुद्धृतशल्यमेव
पित्रोः सकाशमवसन्नदृशोर्निनाय १
ताभ्यां तथागतमुपेत्य तमेकपुत्र-
मज्ञानतः स्वचरितं नृपतिः शशंस ॥७७॥
तौ दम्पती बहु विलप्य शिशोः प्रहर्त्री
शल्यं निखातमुदहारयतामुरस्तः १
सो ऽभूत्परासुरथ भूमिपतिं शशाप
हस्तार्पितैर्नयनवारिभिरेव वृद्धः ॥७८॥
दिष्टान्तमाप्स्यति भवानपि पुत्रशोका-
दन्ते वयस्यहमिवेति तमुक्तवन्तं १
आक्रान्तपूर्वमिव मुक्तविषं भुजङ्गं
प्रोवाच कोशलपतिः प्रथमापराद्धः ॥७९॥
शापो ऽप्यदृष्टतनयाननपद्मशोभे
सानुग्रहो भगवता मयि पातितो ऽयं १
कृष्णां दहन्नपि खलु क्षितिमिन्धनेद्धो
वीजप्ररोहजननीं ज्वलनः करोति ॥८०॥
इत्थं गते गतघृणः किमयं विधत्तां
वध्यस्तवेत्यभिहिते वसुधाधिपेन १
एधान्हुताशनवतः स मुनिर्ययाचे
पुत्रं परासुमनुगन्तुमनाः सदारः ॥८१॥